

PARLAMENT DE CATALUNYA

Núria de Gispert i Català

Presidenta

Segona jornada Conviure a Catalunya

Palau del Parlament, 30 de maig de 2014

La presidenta

Bon dia a tothom. Permeteu-me que saludi primer el president de l'Associació d'Antics Diputats i expresident del Parlament, el senyor Joan Rigol, i el senyor Josep Maria Balcells, que és el coordinador d'aquesta jornada, també exdiputat. I us saludo també a tots vosaltres, que veniu d'arreu de Catalunya: d'Òdena, de Girona, d'Esplugues de Llobregat, de Barcelona, de Sant Andreu de la Barca, de Lleida i de l'Estartit.

Sou escoles que moltes ja vau venir a la primera jornada de l'any passat, en què es va treballar el tema "Créixer en el conflicte". Ara escoltarem el manifest que vau aprovar.

No sé si tots, però, havíeu estat ja al Parlament. Aixequen la mà els qui no. Molt poquets! Això no pot ser! Doncs molt benvinguts al Parlament de Catalunya.

El Parlament és la casa de tothom. Al Parlament hi ha cent trenta-cinc diputats i diputades. Per a les noies: d'aquests cent trenta-cinc, cinquanta-sis són dones. És el Parlament que té més dones de tot Espanya. També és la primera vegada que hi ha una presidenta del Parlament. L'important és que dones i homes puguin treballar de manera complementària, i en aquest Parlament això és possible.

Aquesta casa és el Parlament des de l'any 1932, quan teníem la Generalitat republicana. Ho va ser durant set anys, i després va ser tancat. Les nostres institucions van ser abolides durant els anys de la dictadura franquista, i fins el 1980, amb les primeres eleccions democràtiques, aquest palau no va tornar a ser la seu del legislatiu català. Des de llavors, aquí, tots els diputats i diputades preparen i aproven lleis, i debaten tots els temes: l'escola, l'educació, la salut, la crisi econòmica, el futur del nostre país o el dret de decidir, que segur que n'heu sentit a parlar.

PARLAMENT DE CATALUNYA

Núria de Gispert i Català

Presidenta

Avui podreu treballar aquí al Parlament durant tot el matí, i després fareu una visita que acabarà a l'hemicicle, al saló de sessions, allò que per televisió es veu molt gran; però ja veureu que no és tant, que és més petit. Allà és on seuen els diputats i les diputades. I avui vosaltres fareu una mica de parlamentaris, perquè seureu al voltant d'una taula per parlar, discutir i arribar a acords. Això és el que en definitiva es fa en aquesta casa.

Per tant, ara us dono la paraula a vosaltres. Després, acabarem aquesta sessió inaugural i començareu la vostra feina.

(...)

Doncs unes paraules per cloure aquest acte i deixar-vos començar a treballar. Abans, però, permeteu-me que us digui que estic força satisfeta de les presentacions que heu fet cada un de vosaltres en nom de les vostres escoles, perquè veig que treballeu força els valors de compartir, de conviure, de parlar, d'escollar. Penso que teniu bons mestres –ho dic baixet perquè no ho sentin gaire–, i també que molts d'aquests valors que heu treballat els viviu a les vostres famílies.

Jo m'he apuntat un parell d'idees del manifest de l'any passat, que han llegit la Maria i la Marina. "Abans d'actuar hem de pensar." Quantes vegades el pare o la mare, quan demaneu parlar perquè esteu molt nerviosos, no us diuen: "Calma't – calma't. Primer para, pensa o compta fins a tres, i després explica el que vulguis." Oi que això passa? I a l'escola també, perquè, és clar, si sou vint-i-cinc a classe i tots voleu parlar de cop és impossible. I, per tant, s'ha de posar ordre i us heu d'organitzar. Vosaltres mateixos heu explicat que a escola us organitzeu: teniu feines de comandament, teniu càrrecs, lluiteu per un objectiu... Doncs això és el que s'ha de fer per fer-se gran. Això fa que aprengueu. Vosaltres ara esteu en uns moments magnífics, que són els anys d'escola, des dels sis fins als disset. Després vindrà la universitat. Ara són uns anys en què heu de fer tot el possible per aprendre-ho tot –tot–, i heu de pensar que el que us diuen a escola o a casa és important per al dia de demà.

Algú de vosaltres ha dit: "El dia de demà nosaltres serem grans i farem que el país rutlli." Doncs perquè això passi i perquè el dia de demà sigueu, per exemple, els responsables polítics d'aquest país, heu d'estar preparats. I per estar preparats heu d'estar formats, heu d'aprofitar aquestes escoles tan magnífiques a què us han portat els vostres pares. Perquè de les vostres intervencions es desprèn que tots

PARLAMENT DE CATALUNYA

Núria de Gispert i Català

Presidenta

esteu molt orgullosos de la vostra escola. Sí o no? Més alt! Molt bé, home, molt bé, perquè jo ara pensava: "A veure si ara no n'estan!" Perquè d'aquí a vint dies s'acaba l'escola, eh?, i si dieu que no a veure si hi ha algun suspens. Em sembla, però, que tots heu treballat molt bé i que teniu ganes de fer vacances. Mestres, no tenen ganes de fer vacances, volen continuar anant a escola! Sí o no? D'acord, molt bé.

En aquestes jornades apreneu que és important parlar i saber escoltar, i saber arribar a un acord, i que és més important arribar a un acord que no guanyar tres a zero, encara que a algú li agradaria que el Barça guanyés tres a zero, o l'Espanyol, i no dic el Reial Madrid, perquè no sé si en tenim cap, del Reial Madrid, aquí. Mira, en tenim tres o quatre. Doncs el mateix. Déu n'hi do, aquest any, el Reial Madrid. I Déu n'hi do, també, el Barça i l'Espanyol. Però, bé, no parlem de futbol –no parlem de futbol. L'important és parlar, l'important és arribar a acords. I penseu que això a Catalunya es fa des de fa molts segles. Hi ha una institució catalana que s'anomena "assemblea de pau i treva", que va néixer el segle XI. La seva finalitat era que, en un període de guerres contínues, la gent fes treves i parlés. Eren assemblees amb ciutadans que parlaven del que calia al seu país, a la seva ciutat. D'allà ve aquesta tradició tan catalana de voler parlar, de voler negociar. Els catalans diem allò de: "Parlem-ne." Doncs és això, i això és el que heu fet en aquesta jornada i el que vau fer en la de l'any passat.

I en aquesta jornada, "Conviure entre diferents", heu tornat a demostrar els valors que apreneu. Heu dit que en algunes escoles teniu alumnes que vénen de deu o quinze països i que això us enriqueix com a persones, perquè coneixeu gent diversa i us en feu amics, i de vegades hi discutiu, però també feu les paus. I és important que a Catalunya tots ens sentim catalans. Quan nens que no són nascuts aquí, o els seus pares, diuen: "Ens sentim catalans", això és important.

I una de les coses que fa que hi hagi aquesta sintonia, aquesta integració i aquesta convivència és el català a l'escola. Perquè el català és la llengua pròpia de Catalunya, i és la que ha propiciat i propicia aquesta magnífica integració entre persones diverses, procedents de països diversos, persones a qui tots vosaltres heu ajudat a integrar-se.

No us dic res més. Només que estic encantada que hagueu vingut. M'he quedat sorpresa que la majoria no haguéssiu estat al Parlament. Per tant, després feu-vos fotos i ensenyeu-les: "Mira, avui hem estat al saló de sessions, allò que es veu per

PARLAMENT DE CATALUNYA

Núria de Gispert i Català

Presidenta

la televisió.” I podreu explicar que heu estat, juntament amb els vostres mestres, amb exdiputats, amb la presidenta del Parlament, amb l’expresident, que és el responsable que avui sigueu aquí, i amb un altre exdiputat que és el coordinador d’aquest treball.

També vull agrair als mestres la feina que heu fet. Crec que és molt important que us agraïm el que en aquests moments difícils feu per tots els nens i nenes del nostre país.

I vosaltres tingueu sempre present que el que us han ensenyat a escola i el que heu après a casa ja de petits és com una motxilla que portareu a l’esquena tota la vida. Però una motxilla de les bones, de les que quan les obres en surt un entrepà de pernil, en surt un pastís, en surt un refresc. No en surt carbó, sinó tot el positiu que heu après tant a casa com a escola: a estimar, a estudiar, a esforçar-vos, a compartir. En definitiva, a conviure.

Moltes gràcies per haver vingut i per la feina que heu fet. I continueu treballant.